

31999L0044

L 171/12

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

7.7.1999

DIREKTIVA 1999/44/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 25. maja 1999
o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

razvoj prodaje blaga s pomočjo novih tehnologij za komunikacijo na daljavo brez minimalne uskladitve določb o prodaji potrošniškega blaga oviran;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

- (5) ker bo oblikovanje skupnih minimalnih pravil na področju prava varstva potrošnikov, ki velja ne glede na kraj nakupa blaga v Skupnosti, okrepilo zaupanje potrošnikov in jim omogočilo, da bolje izkoristijo prednosti notranjega trga;

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

- (6) ker glavne težave, s katerimi se soočajo potrošniki, in konflikti s prodajalci izvirajo predvsem iz neskladnosti blaga s pogodbo; ker je treba zato približati nacionalno zakonodajo o prodaji potrošniškega blaga, pri čemer pa se ne sme posegati v določbe in načela nacionalnega prava, ki urejajo pogodbeno in nepogodbeno odgovornost;

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe, na podlagi skupnega besedila, ki ga je 18. maja 1999 odobril Spravni odbor ⁽³⁾,

- (1) ker člen 153(1) in (3) Pogodbe določa, da mora Skupnost z ukrepi, ki jih sprejme po členu 95 Pogodbe, prispevati k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov;

- (7) ker mora biti blago predvsem v skladu s pogodbo; ker se lahko načelo skladnosti s pogodbo šteje za skupni element različnih nacionalnih pravnih tradicij; ker v nekaterih nacionalnih pravnih tradicijah potrošniku ni mogoče zagotoviti minimalne ravni varstva zgolj s sklicevanjem na to načelo; ker so v okviru teh pravnih tradicij lahko koristne zlasti nacionalne določbe za zagotavljanje varstva potrošnikov v primerih, kadar se stranki nista dogovorili o nobeni posebni pogodbeni klavzuli ali kadar sta predvideli klavzule ali sklenili dogovore, ki posredno ali neposredno odpravljajo ali omejujejo pravice potrošnikov, in ker v primeru, če te pravice izvirajo iz te direktive, takšne klavzule ali dogovori niso zavezujoče za potrošnika;

- (2) ker notranji trg predstavlja prostor brez notranjih meja, v katerem je zagotovljen prosti pretok blaga, oseb, storitev in kapitala; ker se prosti pretok blaga ne nanaša le na opravljanje trgovske dejavnosti, temveč tudi na posle zasebnikov; ker to pomeni, da lahko potrošniki, rezidenti v eni državi članici, prosto nakupujejo v drugi državi članici na podlagi enotnih minimalnih predpisov, ki urejajo prodajo potrošniškega blaga;

- (3) ker se predpisi držav članic o prodaji potrošniškega blaga razlikujejo, posledica tega pa sta neenotnost nacionalnih trgov za potrošniško blago in morebitno izkrivljanje konkurence med prodajalci;

- (8) ker je za lažjo uporabo načela skladnosti s pogodbo koristno uvesti izpodbojno domnevo skladnosti s pogodbo, ki pokriva najbolj običajne situacije; ker ta domneva ne omejuje načela pogodbene svobode; ker se lahko v odsotnosti posebnih pogodbenih klavzul, pa tudi v primeru uporabe klavzule o minimalni zaščiti, uporabijo elementi, navedeni v tej domnevi, na podlagi katerih se ugotovi neskladnost blaga s pogodbo; ker sta kakovost in raba, ki ju lahko potrošnik razumno pričakuje, med drugim odvisni od tega, ali je blago novo ali rabljeno; ker so elementi, navedeni v domnevi, kumulativni; ker če se ugotovi, da določen element zaradi okoliščin primera očitno ni uporaben, ostanejo drugi elementi domneve kljub temu v veljavi;

- (4) ker potrošnik, ki želi izkoristiti prednosti notranjega trga z nakupovanjem blaga v državi članici, ki ni njegova država prebivališča, igra ključno vlogo pri oblikovanju notranjega trga; ker je treba preprečiti rekonstrukcijo umetnih meja in zapiranje trgov; ker so se z novimi komunikacijskimi tehnologijami, ki omogočajo lahek dostop do distribucijskih sistemov v drugih državah članicah ali tretjih državah, možnosti za potrošnika znatno povečale; ker bi lahko bil

- (9) ker mora biti prodajalec za skladnost blaga s pogodbo neposredno odgovoren potrošniku; ker je to klasično načelo zapisano v pravnih redih držav članic; ker je vendarle treba omogočiti, da prodajalec po nacionalnem pravu uveljavlja regresno pravico proti proizvajalcu, predhodnemu prodajalcu v isti pogodbeni verigi ali vsakemu drugemu posredniku, razen v primeru, če se je tej

⁽¹⁾ UL C 307, 16.10.1996, str. 8
in UL C 148, 14.5.1998, str. 12.

⁽²⁾ UL C 66, 3.3.1997, str. 5.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 10. marca 1998 (UL C 104, 6.4.1998, str. 30), Skupno stališče Sveta z dne 24. septembra 1998 (UL C 333, 30.10.1998, str. 46) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 1998 (UL C 98, 9.4.1999, str. 226). Sklep Evropskega parlamenta z dne 5. maja 1999. Sklep Sveta z dne 17. maja 1999.

- pravici odpovedal; ker ta direktiva ne vpliva na načelo pogodbene svobode v razmerjih med prodajalcem, proizvajalcem, predhodnim prodajalcem ali drugim posrednikom; ker nacionalno pravo določa pravila, ki urejajo, proti komu in na kakšen način lahko prodajalec uveljavlja regresno pravico;
- (10) ker morajo imeti potrošniki v primeru neskladnosti blaga s pogodbo pravico zahtevati neodplačno vzpostavitev skladnosti blaga s pogodbo, pri čemer lahko izbirajo med popravilom ali zamenjavo blaga, v nasprotnem primeru pa morajo imeti pravico do znižanja kupnine ali odstopa od pogodb;
- (11) ker lahko potrošnik od prodajalca najprej zahteva popravilo ali zamenjavo blaga, razen če bi bila ta sredstva nemogoča ali nesorazmerna; ker je treba objektivno določiti, ali je sredstvo nesorazmerno; ker je sredstvo nesorazmerno, če v primerjavi z drugim sredstvom povzroči nesorazmerne stroške; ker je pri določitvi nesorazmernosti stroškov odločilno, ali so stroški znatno višji kakor pri drugem sredstvu;
- (12) ker lahko prodajalec v primeru neskladnosti blaga s pogodbo za dosego sporazumnega dogovora potrošniku vedno ponudi vsako razpoložljivo sredstvo; ker lahko potrošnik odloči, ali bo tak predlog sprejel ali zavrnil;
- (13) ker zaradi omogočanja potrošniku, da izkoristi prednosti notranjega trga in nakupuje blago v drugi državi članici, priporočljivo, da proizvajalci potrošniškega blaga, ki se trži v več državah članicah, v interesu potrošnikov blagu priložijo seznam, ki vsebuje vsaj en kontaktni naslov v vsaki državi članici, v kateri se blago trži;
- (14) ker sklicevanje na trenutek dobave ne pomeni, da morajo države članice spremeniti svoja pravila glede prehoda nevarnosti;
- (15) ker lahko države članice predvidijo, da se nadomestilo potrošniku lahko zniža, da bi se tako upoštevala potrošnikova raba blaga od dobave naprej; ker lahko nacionalno pravo določi podrobnejšo ureditev odstopa od pogodbe;
- (16) ker rabljenega blaga zaradi njegove narave na splošno ni mogoče zamenjati; ker zato potrošnik običajno nima pravice do zamenjave tega blaga; ker lahko države članice za tako blago strankam omogočijo, da se dogovorijo za krajše obdobje odgovornosti;
- (17) ker je smotno omejiti rok, v katerem je prodajalec odgovoren za vsako neskladnost s pogodbo, ki obstaja ob dobavi blaga; ker lahko države članice predvidijo rok, v katerem lahko potrošniki uveljavljajo njihove pravice, če se tak rok ne izteče pred iztekom dveh let od dobave blaga; ker če po nacionalni zakonodaji rok ne začne teči ob dobavi blaga, skupno trajanje roka, določeno z nacionalnim pravom, ne sme biti krajše od dveh let od trenutka dobave;
- (18) ker lahko države članice v primeru popravila, zamenjave ali pogajanj med prodajalcem in potrošnikom glede sporazumnega dogovora v skladu z njihovim nacionalnim pravom predvidijo zadržanje ali pretrganje roka, v katerem se mora pokazati neskladnost blaga s pogodbo, in zastaralnega roka;
- (19) ker morajo imeti države članice možnost, da določijo rok, v katerem mora potrošnik obvestiti prodajalca o neskladnosti s pogodbo; ker lahko države članice zagotovijo višjo raven varstva potrošnikov, če take obveznosti ne uvedejo; ker morajo imeti potrošniki po vsej Skupnosti v vsakem primeru na voljo vsaj dva meseca časa, da obvestijo prodajalca o neskladnosti s pogodbo;
- (20) ker morajo države članice sprejeti preventivne ukrepe, da zaradi takšnega roka ne bi bili prikrajšani potrošniki pri čezmejnih nakupih; ker morajo vse države članice Komisiji sporočiti, kako uporabljajo to določbo; ker mora Komisija spremljati učinke različne uporabe te določbe na potrošnike in notranji trg; ker morajo biti informacije posamezne države članice o uporabi te določbe na voljo drugim državam članicam, potrošnikom in potrošniškim organizacijam po vsej Skupnosti; ker je treba pregled položaja v vseh državah članicah objaviti v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*;
- (21) ker je pri nekaterih vrstah blaga običajno, da prodajalci in proizvajalci za blago ponudijo garancijo za vsako napako, ki bi se pokazala v določenem roku; ker lahko ta praksa poveča konkurenco; ker so take garancije sicer zakoniti tržni instrumenti, vendar ne smejo zavajati potrošnika; ker morajo za zagotovitev, da potrošniki ne bi bili zavedeni, garancije vsebovati nekatere informacije, vključno z izjavo, da garancija ne vpliva na zakonske pravice potrošnika;
- (22) ker stranki z dogovorom ne smeta omejiti pravic potrošnikov ali se jim odpovedati, ker bi to izničilo zakonsko zaščito; ker mora to načelo veljati tudi za klavzule, po katerih je bila vsaka neskladnost s pogodbo ob sklenitvi pogodbe potrošniku znana; ker varstvo, ki ga ima potrošnik na podlagi te direktive, ne sme biti zmanjšano

tako, da se kot pravo, ki se uporabi za pogodbo, izbere pravo države nečlanice;

- (23) ker zakonodaja in sodna praksa držav članic na tem področju pričata o naraščajočem prizadevanju za zagotovitev visoke ravni varstva potrošnikov; ker bi se lahko zaradi takega razvoja in izkušenj, ki jih je pričakovati z izvajanjem te direktive, izkazalo za potrebno razmisliti o daljnosežnejši uskladitvi, ki bi vključevala tudi neposredno odgovornost proizvajalca za napake, za katere je odgovoren;
- (24) ker lahko države članice na področju, ki ga ureja ta direktiva, sprejmejo ali ohranijo strožje določbe, da se zagotovi višja raven varstva potrošnikov;
- (25) ker lahko države članice v skladu s priporočilom Komisije z dne 30. marca 1998 o načelih za telesa, pristojna za izvensodno reševanje potrošniških sporov ⁽¹⁾, ustanovijo telesa, ki zagotavljajo nepristransko in učinkovito reševanje pritožb v nacionalnih in čezmejnih okvirih ter jih lahko potrošniki uporabljajo kot posrednike;
- (26) ker je primerno, da se zaradi varstva kolektivnih interesov potrošnikov, ta direktiva doda seznamu direktiv, ki so navedene v Prilogi Direktive 98/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o opustitvenih tožbah za varstvo interesov potrošnikov ⁽²⁾,

— elektrike;

- (c) *prodajalec*: pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki na podlagi pogodbe prodaja potrošniško blago v okviru svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;
- (d) *proizvajalec*: pomeni proizvajalca potrošniškega blaga, uvoznika potrošniškega blaga na območje Skupnosti ali vsako drugo osebo, ki se s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim razlikovalnim znakom na potrošniškem blagu predstavlja kot proizvajalec;
- (e) *garancija*: pomeni vsako obveznost, ki jo prodajalec ali proizvajalec prevzame do potrošnika brez dodatnega plačila in s katero se zaveže, da bo vrnil kupnino, zamenjal ali popravil potrošniško blago ali zagotovil drugo sredstvo, kadar potrošniško blago nima lastnosti, navedenih v garancijski izjavi ali ustreznem oglasu;
- (f) *popravilo*: v primeru neskladnosti s pogodbo pomeni vzpostavitev skladnosti potrošniškega blaga s prodajno pogodbo.

3. Države članice lahko določijo, da pojem „potrošniško blago“ ne zajema rabljenega blaga, prodanega na javnih dražbah, pri katerih lahko potrošniki osebno sodelujejo.

4. Za prodajne pogodbe v smislu te direktive se štejejo tudi pogodbe za dobavo potrošniškega blaga, ki ga je treba izdelati ali proizvesti.

Člen 2

Skladnost s pogodbo

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Področje uporabe in opredelitve pojmov

1. Namen te direktive je približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij, da bi se zagotovila enotna minimalna raven varstva potrošnikov v okviru notranjega trga.

2. V tej direktivi:

- (a) *potrošnik*: pomeni vsako fizično osebo, ki na podlagi pogodb, zajetih s to direktivo, deluje v namene, ki ne sodijo v okvir njene poslovne ali poklicne dejavnosti;
- (b) *potrošniško blago*: pomeni premične materialne predmete, razen:
- blaga, prodanega v okviru izvršbe ali drugih sodnih ukrepov,
  - vode in plina, če se ne prodajata v omejeni prostornini ali določeni količini,

1. Prodajalec mora potrošniku dobaviti blago v skladu s prodajno pogodbo.

2. Domneva se, da je potrošniško blago v skladu s pogodbo, če:

- (a) je v skladu z opisom, ki ga je dal prodajalec, in ima lastnosti blaga, ki ga je prodajalec predložil kot vzorec ali model;
- (b) je primerno za poseben namen, za katerega ga potrošnik zahteva ter s katerim je seznanil prodajalca ob sklenitvi pogodbe in je prodajalec s tem soglašal;
- (c) je primerno za namene, za katere se blago iste vrste običajno uporablja;
- (d) ima kakovost in lastnosti, ki so običajne za blago iste vrste in jih potrošnik lahko razumno pričakuje, ob upoštevanju vrste blaga ter vsake javne izjave prodajalca, proizvajalca ali njegovega zastopnika, zlasti v oglasu ali pri etiketiranju blaga, glede posebnih lastnosti blaga.

3. Za neskladnost s pogodbo v smislu tega člena ne šteje, če je bila potrošniku ob sklenitvi pogodbe neskladnost znana ali mu razumno ni mogla biti neznana ali če neskladnost izvira iz materiala, ki ga je dobavil potrošnik.

⁽¹⁾ UL L 115, 17.4.1998, str. 31.

⁽²⁾ UL L 166, 11.6.1998, str. 51.

4. Prodajalec ni vezan na javne izjave, kakor so navedene v odstavku 2(d), če:

- dokaže, da za zadevne izjave ni vedel in razumno ni mogel vedeti,
- dokaže, da je bila zadevna izjava do trenutka sklenitve pogodbe popravljena, ali
- dokaže da zadevna izjava ni mogla vplivati na odločitev za nakup potrošniškega blaga.

5. Vsaka neskladnost zaradi nepravilne montaže potrošniškega blaga se šteje za neskladnost blaga s pogodbo, če je montaža sestavni del prodajne pogodbe in jo opravi prodajalec ali je opravljena pod njegovo odgovornostjo. Enako velja, če je potrošnik proizvod, ki ga mora montirati potrošnik, montiral nepravilno zaradi napak v navodilih za montažo.

Člen 3

Pravice potrošnika

1. Prodajalec je odgovoren potrošniku za vsako neskladnost s pogodbo, ki obstaja v času dobave blaga.

2. V primeru neskladnosti ima potrošnik pravico zahtevati neodplačno vzpostavitev skladnosti blaga s pogodbo, in sicer popravilo ali zamenjavo v skladu z odstavkom 3, ali zahtevati znižanje kupnine ali odstop od pogodbe glede tega blaga v skladu z odstavkoma 5 in 6.

3. Potrošnik lahko od prodajalca najprej zahteva neodplačno popravilo ali neodplačno zamenjavo blaga, razen če je to nemogoče ali nesorazmerno.

Sredstvo šteje za nesorazmerno, če v primerjavi z drugim sredstvom prodajalcu povzroči nesprijemljive stroške, pri čemer se upoštevajo:

- vrednost, ki bi jo blago imelo v primeru skladnosti,
- pomen neskladnosti s pogodbo in
- vprašanje, ali bi lahko potrošnik brez znatnih neprijetnosti uporabil drugo sredstvo.

Vsako popravilo ali zamenjava mora biti opravljeno v razumnem roku in brez znatnih neprijetnosti za potrošnika, pri čemer se upoštevata vrsto blaga in namen, za katerega je potrošnik blago zahteval.

4. Pojem „neodplačno“ v odstavkih 2 in 3 zajema vse stroške, potrebne za vzpostavitev skladnosti s pogodbo, zlasti stroške pošiljanja, dela in materiala.

5. Potrošnik lahko zahteva ustrezno znižanje kupnine ali odstopi od pogodbe,

— če potrošnik ni upravičen niti do popravila niti do zamenjave, ali

- če prodajalec ni uporabil sredstva v razumnem roku, ali
- če prodajalec ni uporabil sredstva brez znatnih neprijetnosti za potrošnika.

6. Potrošnik ni upravičen do odstopa od pogodbe, če je neskladnost manjšega pomena.

Člen 4

Regresna pravica

Če je končni prodajalec odgovoren potrošniku zaradi neskladnosti, ki izhaja iz ravnanja ali opustitve proizvajalca, prejšnjega prodajalca v isti pogodbeni verigi ali drugega posrednika, je končni prodajalec upravičen uveljavljati regresno pravico proti odgovorni osebi ali odgovornim osebam v pogodbeni verigi. Odgovorno osebo ali odgovorne osebe, proti kateri lahko končni prodajalec uveljavlja regresno pravico, skupaj z ustreznimi postopki in pogoji uveljavljanja, določa nacionalno pravo.

Člen 5

Roki

1. Prodajalec je odgovoren po členu 3, če se neskladnost pokaže v dveh letih od dobave blaga. Če za pravice iz člena 3(2) po nacionalni zakonodaji velja zastaralni rok, se ta ne izteče pred iztekom dveh let od dobave blaga.

2. Države članice lahko predvidijo, da mora potrošnik za uveljavljanje njegovih pravic o neskladnosti obvestiti prodajalca v dveh mesecih od ugotovitve neskladnosti.

Države članice obvestijo Komisijo o njihovi uporabi tega odstavka. Komisija spremlja učinke možnosti, ki je dana državam članicam, na potrošnike in notranji trg.

Komisija najpozneje do 7. januarja 2003 sestavi poročilo o uporabi tega odstavka s strani držav članic. Poročilo se objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

3. Če ni dokazano nasprotno, se domneva, da je vsaka neskladnost, ki se pokaže v šestih mesecih po dobavi blaga, obstajala že v trenutku dobave, razen če ta domneva ni združljiva z vrsto blaga ali naravo neskladnosti.

Člen 6

Garancije

1. Garancija je za tistega, ki jo ponudi, pravno zavezujoča pod pogoji, določenimi v garancijski izjavi ali oglasu.

2. Garancija:

- navaja, da ima potrošnik po veljavni nacionalni zakonodaji o prodaji potrošniškega blaga zakonske pravice, in pojasnjuje, da garancija ne vpliva na te pravice;
- enostavno in razumljivo določa vsebino garancije in bistvene podatke, potrebne za njeno uveljavljanje, zlasti trajanje in prostorsko področje uporabe garancije, pa tudi ime in naslov dajalca garancije.

3. Na zahtevo potrošnika se garancija da na voljo pisno ali je vsebovana na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki je na voljo in dostopen potrošniku.

4. Država članica, v kateri se blago trži, lahko v skladu s pravili Pogodbe, za svoje ozemlje določi, da se garancija izda v enem jeziku ali več, ki ga država članica določi med uradnimi jeziki Skupnosti.

5. Če je garancija v nasprotju z zahtevami odstavkov 2, 3 ali 4, to na noben način ne vpliva na veljavnost te garancije, potrošnik pa se lahko še vedno sklicuje nanjo in zahteva njeno upoštevanje.

Člen 7

Zavezujoča narava določb

1. Pogodbene klavzule ali dogovori, sklenjeni s prodajalcem pred njegovo seznanitvijo z neskladnostjo, ki posredno ali neposredno odpravljajo ali omejujejo pravice, ki jih zagotavlja ta direktiva, po nacionalnem pravu niso zavezujoče za potrošnika.

Države članice lahko predvidijo, da se v primeru rabljenega blaga prodajalec in potrošnik dogovorita o pogodbenih klavzulah ali skleneta dogovore, ki določajo krajše obdobje odgovornosti prodajalca, kakor je določen v členu 5(1). Tako obdobje pa ne more biti krajše od enega leta.

2. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za zagotovitev, da se varstvo, ki ga ima potrošnik na podlagi te direktive, ne zmanjša tako, da se kot pravo, ki se uporabi za pogodbo, izbere pravo države nečlanice, če je pogodba v tesni povezavi z ozemljem države članice.

Člen 8

Nacionalno pravo in minimalno varstvo

1. Pravice, ki izhajajo iz te direktive, se izvršujejo brez poseganja v druge pravice, ki jih lahko potrošnik uveljavlja po nacionalnih predpisih o pogodbeni ali nepogodbeni odgovornosti.

2. Države članice lahko na področju, ki ga ureja ta direktiva, sprejmejo ali ohranijo strožje določbe, ki so združljive s Pogodbo, da zagotovijo višjo raven varstva potrošnikov.

Člen 9

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe glede obveščanja potrošnikov o nacionalnem pravu za prenos te direktive in po potrebi pozovejo poklicne organizacije, da obvestijo potrošnike o njihovih pravicah.

Člen 10

Priloga Direktive 98/27/ES se dopolni:

„10. Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL L 171, 7.7.1999, str. 12).“

Člen 11

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. januarja 2002. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicovanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji predpise nacionalnega prava, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 12

Pregled

Komisija najpozneje do 7. julija 2006 pregleda uporabo te direktive in predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo. V tem poročilu med drugim preuči pobudo za uvedbo neposredne odgovornosti proizvajalca in mu po potrebi priloži predloge.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 14

Direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 25. maja 1999

Za Evropski parlament

Predsednik

J. M. GIL-ROBLES

Za Svet

Predsednik

H. EICHEL